

POSTANOWIENIE

Dnia 7 lutego 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Michał Laskowski

w sprawie dot. zażalenia M. T.
na postanowienie prokuratora Prokuratury Rejonowej w Radzynie Podlaskim
z dnia 31 maja 2023 r., sygn. akt [...],
o odmowie wszczęcia śledztwa,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu bez udziału stron
w dniu 7 lutego 2024 r.,
inicjatywy przekazania sprawy innemu sądowi równorzędnemu,
wyrażonej w postanowieniu Sądu Rejonowego w Białej Podlaskiej
z dnia 1 grudnia 2023 r., sygn. akt II Kp 479/23,
na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:
odmówić przekazania sprawy.

UZASADNIENIE

Do Sądu Najwyższego wpłynął postulat Sądu Rejonowego w Białej Podlaskiej przekazania innemu sądowi równorzędnemu sprawy wywołanej zażaleniem M. T. na postanowienie prokuratora Prokuratury Rejonowej w Radzynie Podlaskim. Przedmiotowym postanowieniem odmówiono wszczęcia śledztwa w sprawie [...] w odniesieniu do niedopełnienia obowiązków przez prokuratora Prokuratury Rejonowej w Białej Podlaskiej w toku postępowania [...], złożenia nierzetelnej opinii psychiatrycznej przez biegłych w sprawie II K [...], niedopełnienia obowiązków przez prokuratora Prokuratury Rejonowej w Białej Podlaskiej oraz sędziów Sądu Rejonowego w Białej Podlaskiej w toku spraw II K [...] i II K [...], składania fałszywych zeznań przez funkcjonariuszy Służby Więziennej w sprawie II K [...], niedopełnienia obowiązków przez Dyrektora Zakładu Karnego w B. i funkcjonariuszy Służby Więziennej oraz niedopełnienia obowiązków przez sędziów Sądu

Rejonowego w Białej Podlaskiej w sprawach VII K [...], II K [...], II K [...] i II K [...] – albowiem czyny nie zawierały znamion czynów zabronionych i w odniesieniu do niedopełnienia lub przekroczenia uprawnień przez sędziów Sądu Rejonowego w Białej Podlaskiej i Sądu Okręgowego w Lublinie orzekających w sprawach II K [...], XI Ka [...] – albowiem postępowanie karne co do czynu tej samej osoby zostało prawomocnie zakończone.

W uzasadnieniu wystąpienia, Sąd właściwy miejscowo do rozpoznania zażalenia wskazał, że dobro wymiaru sprawiedliwości wymaga przekazania sprawy innemu sądowi równorzędnemu, gdyż brak jest warunków do obiektywnego i bezstronnego rozpoznania środka odwoławczego, skoro sprawa dotyczy osób zatrudnionych w Sądzie Rejonowym w Białej Podlaskiej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje;

Inicjatywa Sądu Rejonowego w Białej Podlaskiej nie zasługiwała na uwzględnienie.

W postulacie przedstawionym przez Sąd właściwy terytorialnie nie wykazano w sposób wystarczający, że zachodziły konkretne i rzeczywiste przesłanki do zastosowania wyjątku z art. 37 k.p.k. Na przeszkodzie do wydania orzeczenia w kierunku oczekiwanym przez Sąd występujący stanęło kilka zasadniczych powodów: po pierwsze - procedowanie Sądu w sprawie zażalenia M.T. nie będzie się wiązało z merytorycznym rozstrzygnięciem w przedmiocie jego zarzutów w stosunku do konkretnych osób. Chodzi wyłącznie o kontrolę prawidłowości orzeczenia niesądowego organu procesowego prowadzącego postępowanie przygotowawcze jedynie w sferze przedmiotowej, tzn. czy w ogóle opisane w zawiadomieniu zachowania można zakwalifikować jako przestępstwa, a nie na płaszczyźnie podmiotowej, czyli rozstrzygnięcia o odpowiedzialności karnej wskazanych w zawiadomieniu osób; po drugie – w związku z tym, że sprawa dotyczy m.in. sędziów zatrudnionych w Sądzie właściwym miejscowo do rozpoznania zażalenia, to wszelkie ewentualne obawy zaistnienia okoliczności tego rodzaju, że mogłyby wywołać uzasadnioną wątpliwość co do bezstronności sędziego w omawianej sprawie, należy w pierwszej kolejności rozwiązać w trybie art. 41 § 1 k.p.k., bez potrzeby sięgania po właściwość delegacyjną z art. 37 k.p.k. Regulacja *iudex suspectus* powinna w niniejszej sprawie okazać się wystarczająca dla zachowania ogólnej reguły, o której mowa w art. 31 § 1 k.p.k., biorąc pod uwagę - co należało odnotować jako trzeci i ostatni argument przemawiający za nieuwzględnieniem żądania zawartego w wystąpieniu - że Sąd Rejonowy w Białej

Podlaskiej jest jednostką o licznej obsadzie sędziowskiej, w którym funkcjonuje aż 6 wydziałów, z czego w II Wydziale Karnym orzeka 10 sędziów.

Z tego względu obawa Sądu, iż rozpoznanie zażalenia zgodnie z właściwością miejscową godziłoby w dobro wymiaru sprawiedliwości, była zbyt daleko idąca.

Z powyższych powodów Sąd Najwyższy postanowił jak na wstępie.

[J.J.]

[ał]